RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 215.932 van 20 oktober 2011
in de zaak A. 202.053/IX-7432

In zake : Hilde ULRICHTS
wonend te 2018 Antwerpen
Markgravelei 17
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID (Selor)
2. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 oktober 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van:

1. de beslissing van Selor, haar meegedeeld bij brief van 19 september 2011, waarbij Hilde Ulrichts op basis van het door haar op de voorselectie behaalde resultaat niet toegelaten wordt tot het vervolg van de selectie voor de aanwerving van referendarissen;
2. het antwoord van Selor, haar meegedeeld bij e-mail van 26 september 2011, waarin wordt aangegeven waarom zij niet toegelaten wordt tot de verdere selectie.

De verzoekster vordert ook dat de Raad van State aan de verwerende partij het bevel zou geven een nieuwe beslissing te nemen waarbij zij tot de verdere selectie wordt toegelaten en dat aan de verwerende partij een dwangsom zou worden opgelegd van 500 euro per dag.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2011, om 14.00 uur.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

De verzoekster, die verschijnt in persoon, en advocaat Emmanuel Jacubowitz, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster heeft zich ingeschreven voor deelname aan de door Selor georganiseerde proef ANG11829 voor de selectie van juristen ten behoeve van de hoven en rechtbanken, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juni 2011. Volgens het selectiereglement kan Selor, afhankelijk van het aantal kandidaten na screening van de deelnemingsvoorwaarden, een voorselectie

organiseren. Blijkens de overgelegde samenwerkingsovereenkomst tussen Selor en het ministerie van Justitie:

- wordt er een voorselectie georganiseerd “vanaf 50 kandidaten-PCIB. De eerste 265 gaan door naar het interview”
- wordt het interview afgenomen “tussen 2 oktober en 30 november 2011”
- zijn de resultaten beschikbaar op 14 december 2011.

3.2. Op 9 september 2011 neemt de verzoekster deel aan de voorselectie. Blijkens het selectiereglement bestaat deze voorselectie uit een gïnformatiseerde postbakoefening die 2u30 minuten duurt en waarbij de competenties “informatie integreren” en “beslissen” worden getest op basis van een quotering van maximaal 20 punten. Volgens hetzelfde selectiereglement wordt “op basis van de resultaten van de voorselectie het aantal tot de selectie toegelaten sollicitanten vastgesteld”.

3.3. Op 19 september 2011 wordt aan de verzoekster meegedeeld dat zij in de voorselectie 12,5 punten op 20 behaalde (minimum 12/20). De mededeling vervolgt: “Zoals echter vermeld wordt in de functiebeschrijving werd het maximale aantal kandidaten dat weerhouden wordt voor het vervolg van de selectie vastgesteld op 265 geslaagden. Het gaat om de kandidaten die minimum 14 punten op 20 behaalden.” Besloten wordt: ”Gezien de resultaten die u hebt behaald, wordt u niet toegelaten tot het vervolg van de selectie”.

De functiebeschrijving waarnaar de verwerende partij verwijst wordt niet in het dossier neergelegd. De verzoekster blijkt er haar ook vruchteloos om gevraagd te hebben.

3.4. De verzoekster neemt op 21 september 2011 contact op met Selor. Op 26 september 2011 bericht Selor haar dat de functiebeschrijving voorziet in een voorselectie en dat “op voorhand werd bepaald dat maximum 265 kandidaten (per taalrol) aan de interviews zouden kunnen deelnemen”.

3.5. Op 3 oktober 2011 vraagt de verzoekster aan de minister van Justitie en aan Selor om deel te mogen nemen aan de verdere selectie, aangezien zij als contractueel jurist binnen de rechterlijke orde reeds bewijs van bekwaamheid heeft geleverd.

Bij mail van 11 oktober 2011 deelt Selor aan de verzoekster mee dat zij niet kan worden vrijgesteld van de voorselectie en dat zij niet toegelaten wordt tot de eigenlijke selectie.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Met betrekking tot het tweede voorwerp van de vordering -de beslissing vervat in de e-mail van 26 september- stelt de Raad van State vast dat de e-mail een verduidelijking betreft van het standpunt van Selor die in het verlengde ligt van de mededeling die haar op 19 september 2011 gedaan is en die de eigenlijke beslissing bevat. De vordering is op dat vlak niet ontvankelijk.

Ambtshalve stelt de Raad van State vast dat hij niet de bevoegdheid heeft om aan een bestuur expliciet het bevel te geven een welbepaalde beslissing te treffen. De vordering is, wat dat betreft, niet ontvankelijk.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Ernst van de middelen

A. Eerste middel

6. De verzoekster voert de schending aan van artikel 162 van het Gerechtelijk Wetboek doordat de proef die zij heeft moeten afleggen -een elektronische postbakoefening- geen verband houdt met de functie- en taakomschrijving, aangezien zij als referendaris juridisch voorbereidend werk verricht voor de magistraten.

7. De verwerende partij stelt dat artikel 162 van het Gerechtelijk Wetboek niet verbiedt dat er in een voorselectie rekening gehouden wordt met het testen van de kandidaten op het vlak van "informatie integreren en beslissen op juridisch vlak".

Beoordeling

8. De selectieproef waarvoor de verzoekster zich heeft ingeschreven is de vergelijkende selectieproef bedoeld in artikel 261 van het Gerechtelijk Wetboek. Die wetsbepaling bevat geen nadere regeling van de inhoud van de proef. Dat de proef georganiseerd wordt met het oog op de aanstelling in een ambt waarin juridisch werk wordt verricht, zoals artikel 162 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt, betekent nog niet dat de proef uit kracht van wet verplicht betrekking moet hebben op de juridische kennis van de kandidaten.

9. Het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel (hierna: het koninklijk besluit van 10 november 2006) voert artikel 261 van het Gerechtelijk Wetboek uit en regelt de eigenlijke selectie van de kandidaten. Artikel 11 van het besluit bepaalt de inhoud van de proef: hij bestaat uit "een algemeen deel welke de generieke competenties eigen aan de functiefamilie of aan de vakklasse waartoe de functie behoort, evalueert" en "desgevallend (uit) een

bijzonder deel welke de functiespecifieke competenties evalueert". Daargelaten de vraag of die bepaling Selor verplicht in de selectie te peilen naar de juridische kennis van de kandidaten, stelt de Raad van State in dit stadium van de procedure vast dat de verzoekster deelgenomen heeft aan een preselectie, die niet geregeld wordt door het vermeld koninklijk besluit.

10. De verzoekster toont niet aan dat de organisatie van een voorselectie, voorafgaand aan de eigenlijke selectie, verboden is. Artikel 162 van het Gerechtelijk Wetboek verplicht het bestuur ook niet de voorselectie af te stemmen op de juridische bekwaamheid van de kandidaten.

11. Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

12. De verzoekster voert de schending aan van artikel 16 van het koninklijk besluit van 10 november 2006. Zij stelt dat die bepaling de bevoegdheden van Selor en de minister van Justitie omschrijft -op basis van de functiebeschrijving en het competentieprofiel "de vorm, de modaliteiten en de inhoud" van de proef bepalen- en voorts ook bepaalt dat alleen de kandidaten die 60% behalen op het algemeen gedeelte toegelaten worden tot het bijzonder gedeelte. Die bepalingen laten het bestuur niet toe te bepalen dat kandidaten zoals zij, die meer dan 60% behalen, niet toegelaten worden tot het bijzonder gedeelte.

13. Volgens de verwerende partij verbiedt artikel 16 van het koninklijk besluit van 10 november 2006 niet dat de voorselectie rekening houdt met informatie integreren en beslissen op juridisch vlak.

Beoordeling

14. In de huidige stand van de rechtspleging neemt de Raad van State aan dat de verzoekster er verkeerdelijk van uitgaat dat de voorselectie,

waaraan zij heeft deelgenomen, te aanzien is als het algemeen deel van de selectie, bedoeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 10 november 2006. Het gaat integendeel om een proef die de eigenlijke selectie, geregeld door dat koninklijk besluit, voorafgaat en waarop artikel 16 niet van toepassing is.

15. Het middel is niet dienstig aangevoerd.

C. Derde middel

16. De verzoekster voert de schending aan van het "transparantiebeginsel" doordat haar niet "op voorhand" zou medegedeeld zijn:
- dat het aantal kandidaten dat aan de selectie zou kunnen deelnemen beperkt werd tot 265 per taalrol,
- dat er pariteit bestond tussen die twee taalrollen
- welke inschrijvingen er waren, noch de verhouding tussen Nederlandstalige en Franstalige inschrijvingen hoewel daarmee mogelijks een discriminatie gecreëerd wordt,
- dat het vereiste minimum van 12 naar 14 verhoogd werd,
- de vereiste quota en functievereisten.

17. De verwerende partij stelt dat het transparantiebeginsel niet bestaat zodat er geen schending van een concrete rechtsregel wordt aangevoerd.

Beoordeling

18. De verzoekster ziet een onwettigheid in het feit dat de verwerende partij haar een aantal welbepaalde gegevens niet eerder medegedeeld heeft dan bij de kennisneming van het bestreden besluit of later of zelfs niet.

19. Aangenomen dat het bestuur er in bepaalde omstandigheden op grond van een ongeschreven regel die de belangen van de kandidaten beschermt, toe verplicht kan zijn in het kader van zijn besluitvormingsproces bepaalde

mededelingen te doen aan de kandidaten, dan zal de miskenning daarvan slechts tot de onregelmatigheid van het eindbesluit kunnen leiden wanneer de kandidaat in concreto een benadeling bewijst.

20. De verzoekster bestrijdt de beslissing waarbij zij niet geslaagd wordt verklaard omdat zij, ondanks haar score van 12,5 punten op 20, zich niet bij de 265 beste -Nederlandstaligen- kon rangschikken. Kennis van de elementen die zij nu aanvoert hadden haar geen beter resultaat kunnen opleveren. Bovendien wist zij door de bekendmaking van de oproep in het Belgisch Staatsblad dat de voorselectie, indien zij zou gehouden worden, zou bestaan uit een test van de competenties "informatie integreren" en "beslissen" die elk op maximaal 20 punten zouden beoordeeld worden en dat de deelname aan de selectie afhankelijk was van "de resultaten van de voorselectie", waarmee duidelijk werd gemaakt dat het quotum zou ingenomen worden door de kandidaten met de beste score. De verzoekster wist dus duidelijk dat een resultaat van 12 op 20 op zich niet voldoende was om aan de eigenlijke selectie te mogen deelnemen.

21. Het middel is niet ernstig.

D. Vierde middel

22. De verzoekster acht het redelijkheidsbeginsel geschonden doordat zij als contractueel jurist bij de FOD Justitie verplicht werd de voorselectie te doorlopen terwijl zij reeds in 2008 door dezelfde FOD reeds goed werd bevonden, zij in dienst werd genomen met een arbeidscontract en zij op het werkterrein gunstig geëvalueerd wordt door de Eerste Voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen en andere magistraten. In het vijfde middel zet zij dienaangaande bijkomend uiteen dat het onredelijk is haar, als kandidaat met ervaring, niet vrij te stellen van de voorselectie waaraan ook laatstejaarsstudenten, die niet aan dezelfde voorwaarden voldoen, mogen deelnemen.

23. De verwerende partij stelt dat de gegevens die de verzoekster aanbrengt, vreemd zijn aan de criteria van de voorselectie en dat de manifeste onredelijkheid van de gehanteerde criteria niet wordt aangetoond.

Beoordeling

24. De omstandigheid dat de verzoekster reeds eerder een gelijkaardige selectie voor de toegang tot het ambt doorlopen heeft met het oog op haar contractuele aanstelling en dat zij gunstig geëvalueerd wordt in haar dagelijkse tewerkstelling in het ambt, betekent niet dat de verwerende partij haar discretionaire bevoegdheid te buiten gaat -meer nog: kennelijk onredelijk handelt- wanneer zij beslist om daarmee geen rekening te houden voor het statutair begeven van hetzelfde ambt, zelfs wanneer zulks inhoudt dat de verzoekster, als kandidaat met ervaring, in concurrentie komt met laatstejaarsstudenten.

25. Het middel is niet ernstig.

E. Vijfde middel

26. De verzoekster verwijt aan de verwerende partij onzorgvuldig gehandeld te hebben. Zij stelt dat de voorselectie inhoudelijk niet beantwoordt aan de functie die een referendaris bekleedt en geen verband houdt met de functie- en de taakomschrijving van referendaris, aangezien deze voorselectie geen betrekking had op het "informatie integreren en beslissen op juridisch vlak", een proef waarvoor zij in 2008 nog wel voldeed. Zij stelt ook dat de voorselectie niet doorslaggevend is, in de zin dat de punten niet worden meegeteld in de einduitslag en dat de finaliteit van dergelijke preselectie onduidelijk is.

27. De verwerende partij stelt dat de voorselectie precies het behoorlijk verloop van de selectie met een beperkt aantal kandidaten op het oog heeft, zodat de desbetreffende beslissing niet onzorgvuldig of onredelijk is.

Beoordeling

28. Een bestuur dat door geen reglementaire verplichting gebonden is, handelt niet onzorgvuldig wanneer het op grond van het vermoeden dat zich een groot aantal kandidaten zal aandienen, in tempore non suspecto beslist tot het houden van een preselectie om aldus het verloop van de eigenlijke proef beter te kunnen sturen en wanneer het die principsbeslissing vervolgens op deugdelijke gronden concretiseert.

De voorselectie waaraan de verzoekster deelgenomen heeft, is door de verwerende partij ingevoerd als een eerste schifting met het oog op deelneming aan de selectie geregeld door het koninklijk besluit van 10 november 2006. De verzoekster wijst geen bepaling aan die dergelijke voorselectie zou verbieden.

29. De verzoekster is van oordeel dat de proef inhoudelijk niet voldoet omdat hij niet in de lijn van de te begeven betrekking ligt en zij in 2008 wel slaagde in een selectie waarin die kwaliteiten werden getest. Aangezien evenwel nergens bepaald is dat de voorproef erop gericht moet zijn de kwaliteiten van de kandidaten te meten vanuit de vereisten van de functie zelf -hier de kwaliteit om aan magistraten juridische bijstand te verlenen- , handelde de verwerende partij niet onzorgvuldig door de kandidaten te schiften op basis van een test van de algemene competenties “informatie integreren” en “beslissen”.

30. Dat de verzoekster reeds eerder slaagde in een examen dat misschien zelfs beter toegespitst was op het ambt van referendaris, bewijst geen onzorgvuldigheid enerzijds niet omdat elk examen een momentopname is en anderzijds niet omdat de beoordelingscriteria in dit geval toch algemener gesteld waren.

31. Het middel is niet ernstig.

F. Zesde middel

32. Volgens de verzoekster miskent de bestreden beslissing de formele motiveringswet.

33. Volgens de verwerende partij is de beslissing -het niet-slagen van de verzoekster- gemotiveerd op de wijze die de wet van 29 juli 1991 vereist, aangezien de toegekende punten worden vermeld.

Beoordeling

34. Aan de verzoekster is medegedeeld dat zij niet geslaagd was in de voorselectie omdat zij weliswaar 12,5 punten op 20 behaalde maar dat zulks niet volstond omdat rekening houdend met het gesteld quotum, zij eigenlijk 14 punten op 20 had moeten behalen.

Daarmee weet de verzoekster goed waarom zij niet geslaagd is in de voorselectie en beschikt zij over voldoende gegevens om zich met kennis van zaken te verzetten tegen haar uitslag.

35. Het middel is niet ernstig.

VI. Dwangsom

36. De verwerping van de vordering tot schorsing heeft de verwerping tot gevolg van de subsidiaire vordering om een dwangsom op te leggen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en tot het opleggen van een dwangsom.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 oktober 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Vera Wauters	**André Vandendriessche**